

paa Bøgilbgaard, og der søger man at forbedre dem. Hvad stete før 1837? Da bleve de kjøbenhavnsske Dreng, som vare forvildede, satte ned i Arresthullerne, og derefter bleve de befordrede i Forbedringshuset. Nei, en saadan Behandling er afflaffet igjennem denne Domsstol, som Udvalgets Flertal tror, at man med Lidsid kan betros. Udviklingen af Retsforhold i Kriminal- og Politiretsfager imod Børn, og jeg skulde mene, at Udvalget ikke overskrider, hvad der med Tjæne kan forlanges af det.

Formanden (Rabbe): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds har Ordet.

Casse: Jeg frasalder Ordet.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg kan i det Hele henholde mig til, hvad der er fremkommet, saavel fra Udvalgets ærede Ordfører som fra den ærede Folkethingsmand for Veile Amts 1ste Valgkreds (Smith). Det forekommer mig, at der ikke foreligger nogenformhelt Grund til at vedtage dette Underændringsforslag, hvorved der vil blive tillagt Forældrene heri Kjøbenhavn en ubetinget Ret til at overvære Undersøgelserne mod deres Børn, selv i de betydeligste kriminelle Sager, medens man hele det øvrige Land over ikke kjen- der dertil. Jeg kan slet ikke indse, at der skulde være nogen i Sagens Natur begrundet Marsag, hvorfor man skulde indføre Saadant heri Kjøbenhavn, naar man ikke har det øvrige Land over; og jeg tror ogsaa, at, naar man taler om Spørgsmaal af den Natur, kan det ikke nytte noget at skule for sig selv, hvorledes Virkeligheden er. Jeg tror derfor, at man ikke kan lufte Dinene til for det sørgelige Faktum, at der naturligvis er mangfoldige Tilfælde, hvor Forældrene ikke ville udøve nogen god Indflydelse paa Børnene, naar Spørgsmaalet er om Undersøgelser, og det gjælder naturligvis ikke mindre om Kjøbenhavn end om det øvrige Land, det gjælder maasse snarere mere. Det kan ikke nytte at negte, at der er mange Familier, hvor den Demoralisation, som nærmest har foranlediget Børnenes Forbrydelse, kommer fra Forældrene. Det er ingenlunde sjældent Tilfælde, og under saadanne Omstændigheder har man ikke nogenformhelt fornuftig Grund til at vente, at Forældrenes Tilstedeværelse skulde have en gunstig Indflydelse paa Børnene, men tværtimod det helt Modsatte. Jeg kan heller ikke se, at der skulde være nogenformhelt Uoverensstemmelse i det ærede Flertals Motivering og det Forslag, det stiller. Det er jo en logisk meget rigtig Tankegang af Flertallet at sige, at, da Forældrenes Nærværelse i visse Tilfælde kan have en gunstig Indflydelse paa Børnene, skal der være en Ret for Dommeren til at kunne tillade Forældrene at være tilstede. Det er en ganske rigtig Tankegang,

og den Omstændighed, at man mener, at Forældrenes Nærværelse undertiden kan have en gunstig Indflydelse paa Børnene, men undertiden ikke, kan ikke naturlig føre til, at der skal tillægges dem ubetinget Ret til altid at være tilstede. Jeg kan derfor kun tilraade det ærede Thing at følge Udvalgets Flertal i dette Punkt. — Hvad de øvrige Ændringer angaar, som foreligger, kan jeg indskrænke mig til at sige, at jeg fuldstændig tiltræder dem. Ændringsforslaget under Nr. 1 betragter jeg kun som en Redaktionsændring. Det er kun, som ogsaa den ærede Ordfører bemærkede, en udtrykkelig Udtalelse af, hvad der laa implicite i Lovforslaget, og hvad jeg ogsaa havde betragtet som en ligefrem Følge af Lovforslaget, hvis det blev vedtaget. Om Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 2 vil jeg bemærke, at jeg finder ikke nogen Betænkelighed ved denne Udvidelse. Naar Lovforslaget indskrænkede sig til at foreskrive, at egentlig kriminelle Sager imod Børn skulde forhandles for lukkede Døre, laa det i, at man naturlig mente at kunne antage, at Børnenes Nævnelse ikke kan lide særdeles meget ved, at det ses, at de ere skyldige i Gabeorden eller Saadant, som hører ind under Begrebet Politifager, hvorimod det kunde være meget skadeligt for deres Fremtid, naar det saaledes lægges frem for hele Verden, at de have været skyldige i Tyveri eller Sligt; men jeg indrømmer gjerne, at det maasse kan være rigtigt ogsaa i Politifager at undrage dem for Offentligheden. I alt Fald ser jeg ikke, at der er Nogetformhelt vundet ved at konstituere Offentlighed i dette Punkt. Jeg er derfor fuldstændig villig til at tiltræde Flertallets Ændringsforslag under Nr. 2. — Hvad angaar Ændringsforslaget under Nr. 3, gaar det jo kun ud paa heri Kjøbenhavn at gjøre Anvendelse af en Regel, som allerede er gjort gjældende i Politiloven for det øvrige Land, og det har jeg heller ikke Noget imod. — Ændringsforslaget under Nr. 4 er blot en Redaktion af Lovens Overskrift, og jeg har heller ikke Noget derimod at erindre.

Leth: Det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Smith) og jeg staae paa saa forskellige Standpunkter med Hensyn til Bedømmelsen af disse Spørgsmaal, at det vil være meget vanskeligt, at vi kunne faae vore Betragtninger til at falde sammen i noget væsentligt Punkt. Det er almindelig erkjendt ikke alene her i Landet, men jeg tør sige over hele Europa, at den Magime, vi nu have i Henseende til den kriminelle Retspleie, nemlig Inkvisitionsmagimen, er i sig selv forkastelig. Det er erkjendt omtrent i hele den civiliserede Verden, og tilfulde erkjendt ogsaa her indenfor vort Lands Grændser gjennem Udtalelser, som vi have netop fra Mand, hvem det særlige Overv at undersøge og bedømme dette Forhold har været overdraget, af de ærede Mand, som have været og ere Medlemmer af Processkommis-